

POSTANOWIENIE

6 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

na posiedzeniu niejawnym 6 sierpnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi S. S., M. S., S. S., A. G., D. H., Z. S., B. S., J. K. i Z. S. o
wznowienie postępowania
w sprawie ze skargi J. R.
z udziałem S. S., Z. S., Z. S., S. S., M. S., B. S., J. K., A. G. i D. H.
o rozgraniczenie,
na skutek skargi kasacyjnej S. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Zamościu
z 5 października 2022 r., I Ca 465/22,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 5 października 2022 r. Sąd Okręgowy w Zamościu oddalił skargę S. S. i następców prawnych J. S.- M. S., S. S., A. G., D. H., Z. S., B. S., J. K. i Z. S. o wznowienie postępowania w sprawie z wniosku J. R. z udziałem S. S. i J. S. o rozgraniczenie, zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Zamościu z 21 listopada 2019 r., oddalającym apelację uczestników wniesioną od postanowienia Sądu Rejonowego w Biłgoraju z 18 września 2019 r. w przedmiocie rozgraniczenia bliżej opisanych nieruchomości położonych w miejscowości A., gmina A., stanowiących własność wnioskodawcy i uczestników. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy podniósł, że wnoszący skargę o wznowienie

postępowania nie wykazali przywołanej przez nich podstawy wznowienia przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c., albowiem pismo [...] Urzędu Wojewódzkiego w [...] z 31 grudnia 2019 r. nie stanowi faktu ani dowodu mogącego mieć wpływ na wynik poprzedniej sprawy.

Uczestniczka S. S. wniosła skargę kasacyjną, opierając wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania na przyczynie kasacyjnej objętej art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, skarżąca podniosła, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na uchybienia popełnione przez Sąd Okręgowy w ramach postępowania wznowieniowego przez nierozważenie całego materiału dowodowego, w tym pisma WUL w [...] z 31 grudnia 2019 r. oraz naruszenie art. 153 k.c.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania na jej oczywistej zasadności nakładało na skarżącą powinność wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przytoczonych we wniosku konkretnych przepisów prawa materialnego lub procesowego, naruszenia dostrzegalnego *prima facie*, przy wykorzystaniu

podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby zagłębiania się w szczegóły sprawy lub dokonywania jej poszerzonej analizy. Nie było w tym zakresie wystarczające powołanie się przez skarżącą we wniosku o przyjęcie skargi na podstawy kasacyjne sformułowane w pkt II ppkt 1,2,3,4 i 5 *petitum* skargi, albowiem w świetle ugruntowanego już stanowiska Sądu Najwyższego, umotywowanie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może polegać na prostym odwołaniu się skarżącego do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, bądź też do ich powtórzenia, chociażby nawet w zmodyfikowanej formie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 18 maja 2018 r., IV CSK 618/17). Wniosek o przyjęcie skargi stanowi wyodrębnioną redakcyjnie oraz konstrukcyjnie część skargi kasacyjnej i podlega rozpoznaniu na wstępnym etapie postępowania (tzw. przedsądzie), mającym właśnie rozstrzygnąć, czy zachodzi wskazana we wniosku przyczyna kasacyjna; na tym etapie Sąd Najwyższy nie bada natomiast i nie analizuje podstaw skargi kasacyjnych.

Przy ocenie treści wniosku o przyjęcie skargi ma znaczenie, że skarga została wniesiona od postanowienia Sądu drugiej instancji orzekającego w przedmiocie wznowienia poprzedniego postępowania prawomocnie zakończonego wydaniem postanowienia Sądu drugiej instancji z 21 listopada 2019 r. merytorycznie kończącego spor o rozgraniczenie. Z treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia z 5 października 2022 r. wynika jednoznacznie, że Sąd Okręgowy nie stosował art. 153 k.c., lecz badał jedynie to, czy skarżąca wykazała istnienie przytoczonej przez nią w skardze o wznowienie podstawy wznowienia (art. 403 § 2 k.p.c.), zaś wniosek o przyjęcie skargi nie zawiera odrębnego jurydycznego wyводу wskazującego, czy, w jaki sposób i z jakim skutkiem Sąd Okręgowy naruszył art. 403 § 2 k.p.c.

W tym stanie rzeczy, orzeczono, jak w sentencji.

[SOP]

[ms]

